

عنوان مقاله:

خودکارآمدی، خودتنظیمی و درگیری تحصیلی در دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیده خدیجه امیریان - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه فردوسی مشهد خراسان رضوی

سمیه حاتمی کیا - کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه فردوسی مشهد خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی خودکارآمدی تحصیلی، خود تنظیمی و درگیری تحصیلی در دانشجویان مقاطع مختلف دانشگاه فردوسی مشهد انجام شد. جامعه ی پژوهش شامل تمام دانشجویان مشغول به تحصیل در سال تحصیلی 1398-1399 در این دانشگاه بود، از میان آنها 447 نفر (367 کارشناسی، 59 ارشد و 1 دکترا) با روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای به عنوان نمونه انتخاب شدند و به پرسشنامه های باورهای خودکارآمدی تحصیلی (ASEBQ، زازاکووا، لینچ و اسپنشاد، 2005)، راهبردهای یادگیری خودتنظیمی (MSLQ)، پینتریچ و دی گروت، 1990) و درگیری تحصیلی (ریو، 2013) پاسخ دادند. از آزمون تی مستقل، تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی شفه برای تحلیل داده ها استفاده شد. نتایج نشان داد خودکارآمدی و درگیری تحصیلی در دانشجویان دختر و پسر برابر و خودتنظیمی در دانشجویان دختر بیشتر از دانشجویان پسر می باشد. درگیری تحصیلی، خودکارآمدی و خودتنظیمی در دانشجویان هر دو مقطع ارشد و دکترا از دانشجویان کارشناسی بیشتر است اما بین دانشجویان ارشد و دکترا تفاوتی وجود ندارد. درگیری تحصیلی و خودتنظیمی در دانشجویان دانشکده های مختلف برابر است. خودکارآمدی تحصیلی در دانشجویان مجموعه ی دانشکده های مهندسی و معماری کمتر از دانشجویان مجموعه ی دانشکده های ادبیات، الهیات و علوم تربیتی و همچنین کمتر از دانشکده علوم اداری می باشد.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی تحصیلی، خودتنظیمی، درگیری تحصیلی، مقاطع تحصیلی، جنسیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140758>

